

Dames en Heren,

Querida Ana,

Ik ben gevraagd om wat te zeggen bij deze opening van de tentoonstelling “Dear Awkwardness” van Ana Navas bij Park. Dat heeft een reden:

Ana en ik kennen elkaar sinds 2011, toen ik haar Diploma tentoonstelling zag in de kunstacademie in Karlsruhe. Een van de werken daar heb ik uitgekozen voor een tentoonstelling bij Onrust in Amsterdam. Daarna verbleef zij op de Ateliers in Amsterdam, en vorig jaar hebben wij samen werk gemaakt voor een tentoonstelling bij Tegenboschvanvreden en Onrust in Amsterdam.

In haar werk ontstaan complexe verbindingen tussen beelden, ervaringen, ideeën en plekken : luchtpost papier, besneeuwde autoruiten, Van Dongen, een basketbalveld in Amsterdam Noord, een strijkplank, Matisse en beeldjes van keramiek ...

In haar brief aan Awkwardness schrijft ze : “Come to me as you did in those figurines and delicate decorations that weren’t expecting you” Het onverwachte, het ongemakkelijke en het dubbelzinnige is haar speelveld.

In haar brief bekend ze haar haat – liefde verhouding en haar aarzeling ... haar territorium is caleidoscopisch en bezaaid met negatieve eigenschappen die moeten worden getransformeerd in pretentieloze schoonheid, optimistische eenvoud, artlessness, niet ironisch ... al die eigenschappen van awkwardness.

In de glaswerken die ze maakte bij Make in Eindhoven spreekt ze van “cuerpos ausentes” – “absent bodies”- “afwezige lichamen”. Collages van fragmenten van “exotische vrouwen” geschilderd door 20^e - eeuwse grootheden als Matisse en Van Dongen. Hier zijn alle sporen van identiteit van de geportretteerden weggelaten, waar de hoofdrol van deze nieuwe absent bodies alleen bestaat uit kleding en decoratie. Het is een duizelingwekkend verloop van transformeren waar Ana Navas het opneemt met awkwardness, de kunstgeschiedenis en de verbeelding.

“Awkwardness is the consciousness of a false position” schreef Elif Batuman. Een perfecte beschrijving van de dilemma’s van het kunstenaarschap. Maar kunstenaars gaan de uitdaging aan ... Diane Arbus schrijft : “I work from awkwardness. By that I mean I don’t like to arrange things. If I stand in front of something instead of arranging it, I arrange myself”.

Dat is de kracht van de kunst.

Dat is de kracht van Ana Navas.

Toon Verhoef